שער הפסוקים — פרשת במדבר

סימן א':

ויהיו בני ראובן בכור ישראל וגו':

ראוי לדקדק כי בכל השבטים נאמר בהם, לבני שמעון, לבני גד, בלמ"ד. ובשבט נפתלי לבדו, נאמר בלא למ"ד, בני נפתלי. והענין הוא, כי בהיותם חפצים לדעת מספר בני ישראל, היו הנשיאים עם הסופר שלהם, סובבים במחנה ישראל מאהל לאהל, ושואלים כמה נפשות באהל הזה, וכותבים, פלוני בן פלוני משבט פלוני, פלוני בן פלוני משבט פלוני, וכשנגמר כתיבתם, לקחו הפנקס ההוא המעורבב, מס' רבוא בני אדם, והיו מבררים תחלה מביניהם כל האנשים, שיש משבט ראובן הבכור, וכותבים אותם בפנקס אחד שני. ואח"כ מבררים שמות בני שמעון, המפוזרים בפנקס הא', ומעתיקים אותם בפנקס הב', אחר ראובן. וכעד"ז, עד תשלום כל אחד עשר שבטים. ואחר כך כל הנשאר בתוכם בפנקס הא', לא היו צריכים להעתיקם בפנקס הב', כי נשארו שם מבוררים לבדם, ונודעים שהם מבני נפתלי האחרון שבכולם. ולכן בכל האחד עשר שבטים, נאמר בהם לבני, שהיה הקורא בפנקס הא', אומר לסופר, פלוני בן פלוני תחברנו לחלק בני ראובן, הנכתבים בפנקס הב'. וכיוצא בזה בשבט שמעון, וכיוצא. אבל הנשארים באחרונה, היה אומר לסופר, אלו הנשארים כלם הם בני נפתלי:

ובנסוע המשכן יורידו אותו הלוים ובחנות המשכן וגו':

הנה בפסוק זה, נרמזו בו ב"פ שם הוי"ה ושם אהי"ה למפרע, כזה, 'המשכן 'יורידו 'אותו 'הלוים, הרי אותיות אהי"ה. 'הלוים 'ובחנות 'המשכן 'יקימו, הרי הוי"ה. 'המשכן 'יקימו 'אותו 'הלוים, הרי אהי"ה. 'הלוים 'והזר 'הקרב 'יומת, הרי הוי"ה: